

27 ΜΑΪΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»

Τύχωνος καὶ Μνημονίου ἐπισκόπων Ἀμαθοῦντος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

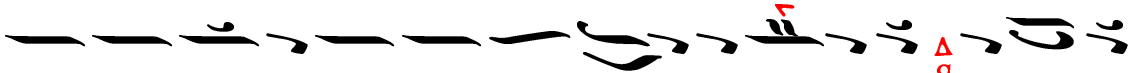
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ᾠχος πλ. Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κχ με νησαγη νε ευσας ^Δφι λανθρω

 πε ε δο ^ξα σοι ^γ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: ^Δφι λανθρω πε ε δο ^ξα σοι ^χ οι οι οι ^γ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ^Δ Δι ^ο

Τ^{Πα} ἡν με θε ορ τον πι στοι ^Δ και τε λευ ται αν ε

^{Πα} ορ την ^Δ ε ορ τα σω μεν φαι δρωσ ^Δ αυ τη ε στι

^{Πα} Πεντη κο στη ^Δ ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και

προ θε σμι ι ας ^Π εν ταυ τη γαρ το πυρ ^ο

^Δ του Πα ρα κλη η τσ ευ θυς ^{Πα} κα τε βη ε πι γης ^ο

^Δ ω σπερ εν ει ει δει γλωσ σων ^ο και Μα θη τας ε φω τι

^{Πα} ι σε ^Δ και τσ τς ο ρα νο μυ στας α νε δει ει ξε

^Δ το φω ως ε πε ε ^ο ε στη ^Δ του Πα α ρα κλη η η

^{Πα} τσ ^Δ και τον κο σμον ε φω ω τι σε ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Η^{Πα} τσ Πνευ μα τος πη γη ^Δ ε πι δη μσ σα

τοις εν γη ^{Πα} εις πυρ φο ρος πο τα μος με ρι ζο
 με νη νο η τως ^{Πα} τος Α πο στο λος ε δρο σι ζε φω
 τα γω γος σα και γε γο νεν αυ τοις
^{Δι} νε φος δρο σω ω δεσ το πυρ φω τι ζος σα αυ τος
 και υ ε τι ι ζος σα φλοξ ^{Πα} δι ων η μεις ε λα βο μεν
 την χα α α ριν ^{Πα} δι α πυ ρος τε και υ δα α τος
^{Δι} το φω ως ε πε ε ε στη του Πα α ρα κλη η η
 τος και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταθὲν μυστικῶς. Ἦχος ^{Πα} Νη ς

Μ ^{Νη} ε τα την ε ε γε ρ σιν Χρι στε την εκ
^{Πα} τος τα α α φος και την προς υ υ ψος ου ρα
^{Νη} νου θει αν Α να α λη η ψιν τοις θε οπ ταις την
^{Πα} δο ξαν ος κα τε ε πε μ ψας οι κτι ρ μον Πνε ευ μα
^{Νη} ευ θες ε γ και νι ι σας τοι οις Μα θη ταις ο
^{Νη} ο θεν ω σπε ρ κι θα α ρα μος ος ορ γι κη

πα σιν ε τρά α νο λο γησαν τω θει ω πληκτωμυ στι
 κως Σω τηρ τα α πη χη μα α τα και την οι κο νο
 μι ι α αν σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϑ
Ο ι μι σθ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε

ται τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κου υ φι ι ι

ω ως

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ον

τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
 γησει με εν γη ευθειειειεια
Εισακσον με Κυριεντηδικαιοσυ
 νησθ και μη εισελθης εις κριτισινμεταα
 τδδλσθ

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
 γησει με εν γη ευθειειειεια
Γνωρισον μοι Κυριε οδον εν η πορευσο
 μαι οτι προς σε ηρατηνψυχην με

Το Πνευμασθαγαθον οδηγη
 ησειειειμεεε εν γη η ευθειειει
 ει α α α α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ήχος Δι-θ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

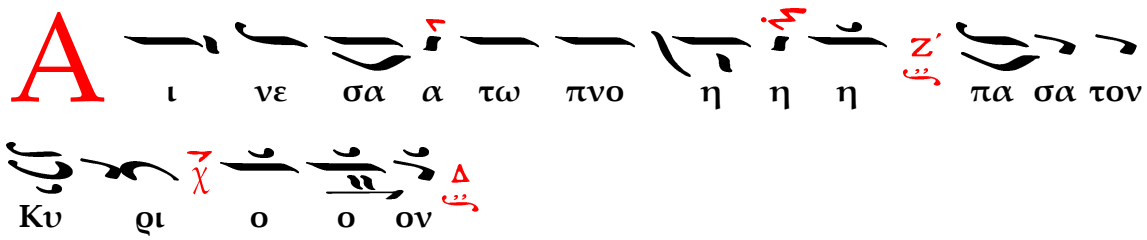
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-23).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν,

ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς

σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - ς

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Κ αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω ναςτων αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος ^Π Πα ς

^{Πα}
^χ **Ε** λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα το με

γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρμων σθ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μη
Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα
 α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει
 ει ει ει ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα
 α αν τα α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α
 α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η γος
 ελ θε και σκη η νω σο ον ε εν η η η η μιν
Πα και κα θα ρι σο ον η η μας α πο πα α α
 ση ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα θε ε
 τα ασψυχα α ασ η η η η μω ω ω ω ω ω ω ω

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ
 τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ
 βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/σ'.]

Ὁ Κανὼν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς: Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

Ἦχος Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα

σιν²² ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
χι ο νι²² α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται²²
(δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι²²

Ε ρ γω ως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει
λω²² το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας
Χρι στε²² ε λα μψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω
πε²²

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι²²

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ
φη η ταις²² ε πλη ρω θη τς θει ς Πνε ευ μα τος
ση με ρον²² πα σι γαρ πι ςοις χα ρις εκ κε ε χυ υ
ται²²

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἑρωελεγείων·
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αὔλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.
Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλᾶ.

Ἦχος Βου

Η ει ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μα σιν (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
 νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λους ε
 γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον συ
 νε δρι α α ζων εκ χε ω τς Πνευ ματος λαμψαι πο
 θς σιτην χα α ριντην αφ θονον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων
 α μην

Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
 γος γα λη νο μορφον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
 ερ γονγαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λης πνο
 η βι αι αι α και τυ ρος γλω ττημα σι νει μας το
 Πνευμα χρι στο ος ως υ πε σχετο

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα ϕ

Τ ην εξ υ ψας δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε
 ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
 τε εν Ι ε ρα σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
 ρα κλη τον α αλ λον Πνευμα το ε μον τε και
 Πα τρος α πο στε λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε
 σθε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Η τθ θει ο Πνευμα τος ε πι δη μη η σα σα
 δυ να μιν την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην κα

κως ο μο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν
θει ως συ νη η ψε γνωσιν συ νε τι ζα σα
πι στως της Τρι α αδος εν η ε στε ρε ω ω θη η
μεν (δίζ)

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ
ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ
σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε
ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ
να α στην και Θε ον των γνω σε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α ληπτος ε στιν η θε αρ χι κω τα α τη
ρητ ρας γαρ ε ξε φη νε τς α γραμ μα α τς α λις σο
φι στας συ στο μι ζον τας λο ο γω και της βα

θει ει ας νυκ τος ε ξαι ρθ με ε νθς λα ρς α
πει ει ρθς α στρα πη τθ Πνευματος

Και νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ην εκ πο ρευ τον εξ α γεν νη τθ φα ρς
το πανσθε νθρ γο φωτον α φθι τον σε λας ου την
δι γι ου πα τρι κης ε ξθ σι ι ας νυν εμ
φα νι ι ζει συμ φυ η φρου κτω ρι ι α πυ ρω δεσ
η η χος εν Σι ων τοις εθ νε σι ι ι ι ι ν

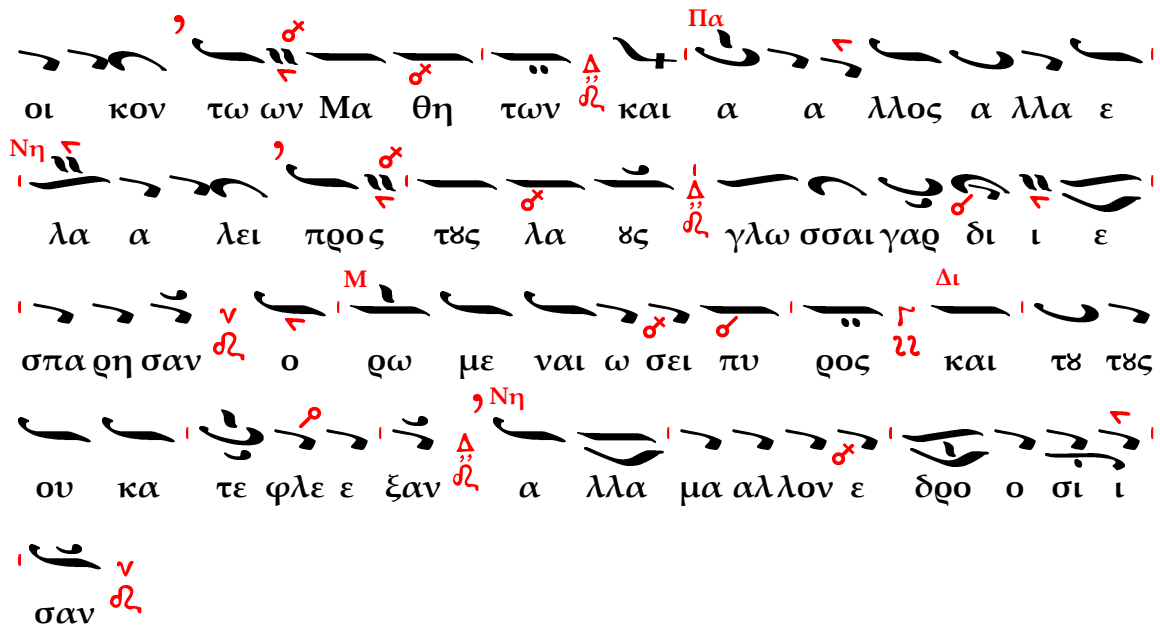
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

Ονη Πα Νη
ι τθ Σω τη η ρος ε ρα σται χα ρας ε
πλη σθη η σαν και θαρ σος ε ε λα βον οι πρω
ην δει λι ων τες ως το Πνευμα το Α γι ον ση
με ρον εξ υ ψθς κα τη ηλ θεν ε πι τον οι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχ. Βλάβην ὀλοθρευόντος ἐκφυγῶν Τύχων,

Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκος Ἐπίσκοπος

Ἀπολλωνιάδος, λίθων ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐξαρτηθέντων, τελειοῦται.

Στίχ. Ζυγὸς σὺ Μάρκε τῷ βάρει τῷ τῶν λίθων,
Τὰς χεῖρας ὡς πλάστιγγας ἐκκρεμῶν κάτω.

Οἱ Ἅγιοι πέντε Μάρτυρες οἱ ἐν Νικομηδεῖα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πίπτει συνάθλων πενταπύργιον μέγα,
Σεισμῷ κλονηθὲν τῷ ξίφει τοῦ δημίου.

Οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα Μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Πῦρ πεντέπεντε, πεντεπέντε γεννάδας
Καὶ πεντεπεντέπεντε, καὶ πέντε φλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος τοῦ ἐν Καλούγκᾳ.

Στίχ. Τύχων Καλούγκᾳ ἔτυχε Βασιλείας,
Καὶ γὰρ ὡς οὗτος ἐμπρέπει βασιλεύειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος τοῦ ἐν Λούχα.

Στίχ. Βιβλιογράφος ὁ Τύχων ὢν τοῦ Λούχα,
Βίβλῳ γέγραπται δικαίων ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Καίχοσρο τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀσκήσαντος.

Στίχ. Καίχοσρο φιλόσταυρος Χριστοῦ δοῦλος,
Ἐκ τῆς Σιών τῆς κάτω ἄνω μετέστη.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Πνοῆ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς (Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαί)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἰαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν.

ὥδ' ἁ'

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα

χι ο νι α σωμεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται

Ἦχος Βου

Η ει ω κα λυ φθειεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον
λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὠδὴ γ'

Ἦχος Γα φ

Τ ην εξ υ ψα ς δυ να μιν τοις μα θη ταις Χρι σε
ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα
τε εν Ι ε ρα σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα
ρα κλη τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και
Πα τρος α πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε
σθε

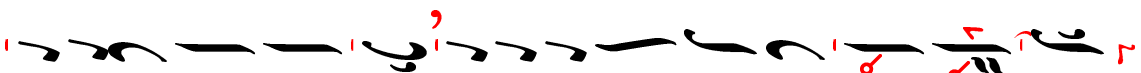

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

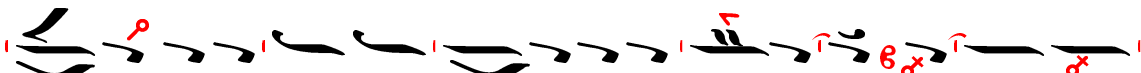
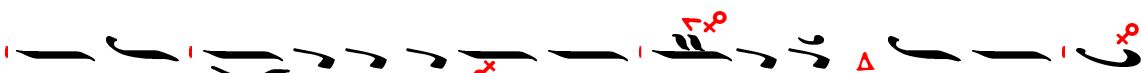

 ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνθ με ε νης μο νη προ

 σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

 ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

 να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

ᾠχος Γα φ

K α τα νο ω ων ο Προ φη η της την επ ε

 σχα των σχ Χρι στε ε ε λευ σιν α νε βο ο α

 την σην ει σα κη κο α Κυ υ ρι ε δυ να στει ει

 αν ο τι παν τας τσ σωσαι τς χρι στς ρς σθ ε λη

 η λυ υ θας

ᾠχος Βου

A ναξα να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

 Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

 νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

 εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δσ σι δο ξα τω

κρᾶ τει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

ᾠχος Γα φ

Το διὰ τον φο ο βον σθ λη φθεν Κυ ρι ε
εν γα στρι των προφη των και κυ η θεν ε πι της
γης πνευμα σωτη ρι ι ασ α πο στο λι κας καρ
δι ασ κτι ζει κα θα ρας και εν τοις πι ςοις ευ
θε ες εγ και νι ζεται φως γαρ και ει ρη η νη
ο τι τα σα προ στα αγ μα α τα

ᾠχος Βου

Λυ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α
των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον
ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ασ
νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος
γλω σσο πυρ σο μορφος Πνευ μα τος χα α ρις

ὠδὴ ς΄

ᾠχος Γα φ

N αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω ων με
 λη μα α των ²² συμ πλο ις πον τῶ μενος α μαρ τι ι
 αις και ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτῶ με νος ²²
 ως ο Ι ω νας Χρι στε βο ω ω σοι εκ θα να
 τη φο ρῶ με βυ θῶ α να α γα α γε ²²

Ἦχος Βου

I λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε
 σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νῶ ^{7x} ιν ως προ
 φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου ^Δ στερ νων Ι ω
 να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ^{6 7x} ο λον τον
 Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα ^{6 7x}

ὠδὴ ζ'

Ἦχος Γα φ

O ι εν κα μι νω τῶ πυ ρος εμ βλη θε εν τες ο
 σι οι παι αι δεσ ²² το πυρ εις δρο ο σον με τε βα
 λον ²² δι α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω

ων τες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ερωνη μων

Ἦχος Βου

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος
σε βειν το χου σο τευκ τον α ψυ χον βρε ε τας η του
Πα ρα κλη τς δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι
α α ζει τς βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε
νης α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Ἦχος Γα φ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α φλεκτος πυ ρι ι εν Σι να προσο μι λθ σα
βα τος Θε ον ε γνω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυ
ση η χω Μω σει και παι δας ζη η λος Θε ου τρεις α
να λω τς εν πυ ρι υ μνω ω δς ε δει ξε παν τα
τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ
ψα σ τε εις παν τας αι ω νας

Ἦχος Βου

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο
γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ προς υ
μνσ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
τη η ρα και παν τωρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
μι ρρ γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
ις

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἄντι τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν ἀ' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ὠδὴ θ'

Ἦχος Γα φ

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα
μη τερ α πει ρανδρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε
χει ον τω α στε κτω χω ρι ον τω α πει ρωπλα

580 γ8 σ8 σε με γα λυ υ νο ο μεν 22 (δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι 22

Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαιτυ ρι ν8 αρ μα

τος 22 ο ζη λω της και τυ ρι ν8 χαιρων ο χ8 μενος 9

τη ην νυν εκ λαμ ψασαν ε πι π νοιαν ε δη η λ8

22 εξ υ ψ8 Α πο στολοις υφ ης κα τα λαμ φθεν

τεςτην Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν 22

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι 22

Ν ο μ8των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η

κ8 ε το 22 των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη

χ8 με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λω8 ε νη

χ8 εν το λα οι φυ λαι και γλωσσαι τα θει α

με γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ 8 8 με ε

νοι 22

Ἦχος 22 Βου 22

A πο ο στο λοι την χα ριν τσ Πα ρα κλη
τσ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λθ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δσ

X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως
λι γγι α δε νσς α πας σσ τον το ο κοννο ειν
θενσεσυ φωνωσδο ξα ζομεν (δίσ)

Δόξα Πατρι και Υιῶ και Άγιῶ Πνεύματι.

A πο ο στο λοι την χα ριν τσ Πα ρα κλη
τσ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λθ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δσ

Y δειν ε οι κε ε τηνφυ σι ι ζω ον Κο ο
ρην μο νη γαρ εν δι νη σι και κρυ φει Λο ο γον
σς σσαν αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν

δε ξι οισ κλι σμοι σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος
πε πομφετην χα α ριν τς Πνευ ματος

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

Απο ο στο λοι την χα ριν τς Πα ρα κλη
τς λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λθ εντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δε

Οσοις επ νευσε εν η θε ο ορ ρυ τος χα α
ρις λαμ πον τες α ζραπ τον τες ηλ λοι ω με νοι
θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ τρε πε στα α την
σο σθε νθ σαν την ατ μητον ει δο ο τες σο φην τρι
φεγγον ς σι αν δο ξα ζομεν

Ἦχος Γα φ

Μη τηςφθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σα ρ κα δα νει σα σα
μη τε ρ α πει ρανδρε Πα ρ θε νε Θε ο το ο κε
χει ον τς α στε κτς χω ρι ον τς α πει ρσπλα

580 γ8 σ8 σε με γα λυ υ νο ο μεν 22

Ἦχος Βου

X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι
λι γγι α δε ν8ς α πας σ8 τον το ο κοννο ει ν ο
θεν σε συμ φωνως δο ξα ζο μεν

και ἀργῶς

Ἦχος Γα φ

M η της φθο ρα ας δι α πει ει ει ρα αν
κυ ο ο φο ρη σα σα α και παν τε χνη μο νι λο
ο γω σα αρ κα δα α νει ει ει ει σα α α σα α
Μη τε ρα πει ρα αν δρε πα αρ θε νε ε Θε ε ο
το ο ο κε ε δο χει ει ει ον τ8 8 α
στε ε εκ του χω ρι ο ον τ8 8 α πει ει
ει ρ8 8 πλα 580 γ8 σ8 σε με γα α λυ υ υ υ νο

ο ο με εν

Ἦχος Βου

Χ α ι α ι ρο ις α να α σα μη η η τρο ο
παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν
γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον ς ς ς σθε νει ει
σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
γι α α δε ε ε νς α α πας σς το ο ον
το ο ο ο ο κο ον νο ο ο ει ν ο ο θε εν
σε συμ φω ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Γα ρ

Τ ο Πα α να γι ον Πνε ε ε ε ευ μα
α α α α α α το προ ἰ ον εκ τς Πα
τρος και δι γι ου εν δη μη η η η η σα

α α α α αν τοις α γραμματοις Μαθη
 ταις τας σε Θεον ε ε πι γνο ον τας σω
 σον α α γι α α α σον πα α α αν τας
 (δύς)

Φως ο Πατηρ φως ο Λο ο ο ο ο γο
 ο ο ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι
 ι ον Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσσαις πυ
 ρι ι ι ι ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι ος
 Α πο ο στο λοι οι ος ε πε ε ε εμ φθη
 και δι αυ τς πα ας ο κο ο σμος φω τα γω
 γει ει ει τε Τρι ι α δα σε βει ει ει ν Α
 γι ι ι ι ι αν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Παφ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε

ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησ αυ του

Π α ρα δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα

εν πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευμα κα τηλ θε

το Α γι ον εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε

η γο ρος Λα κα ας α πε φθεγξα το φη σι γαρ συ

νηγ με νωντων Μα θη τω ων τσ Χρι στσ ε γε νε

το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο

ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα

θη με νοι και παντες ηρξαν το φθεγγε εσθαι ξε νοις
ρη μα σι ξε νοις δογμα σι ξε νοις διδαγμα α σι της
Α γι ας Τρι α δος

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Π α ρα δοξα ση με ρον ει δον τα ε θνη παν τα
εν πο λει Δα βιδ ο τε το Πνευ μα κα τηλ θε
το Α γι ον εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε
η γο ρος Λα κα ας α πε φθεγγα το φη σι γαρ συ
νηγ με νων των Μα θη τω ων τχ Χρι στχ ε γε νε
το η η χος κα θα περφε ρο με νης βι αι αι ας πνο
ης και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα

θη με νοι και παντες ηρξαν το φθεγγε εσθαι ξε νοις
ρη μα σι ξε νοις δογμα σι ξε νοις διδαγμα α σι της
Α γι ας Τρι α δος

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Tο Πνευμα το Α γι ον ην μεν α ει και
ε στικαι ε σται υ υ τε αρ ξα μενον υ υ τε παυ

σο μενον αλ λα ει Πα τρι ι και Υι ω συν τε

ταγ με νον και συ να ριθ μμ με νον ζω η και ζω ο

ποι ον φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γα θον

και πη γη η α γα θο τη τος δι υ Πα τηρ γνω

ρι ζε ται και Υι ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα παν

των γι νω σκε ται μι α δυ να α μις μι α συν τα ξις

μι α προ σκυ νη η σις της Α γι ας Τρι α δος

Aι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Tο Πνευ μα το Α γι ον φως και ζω η και ζω

σα πη γη η νο ε ρα Πνευ μα σο φι ας Πνευ μα

συ νε σε ως α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε

μο νευ ον κα θαι ρον τα πταισμα τα Θε ος και
 θε ο ποι ον πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λον ε
 νερ γον δι αι ρθ ον τα χα ρι σμα τα δι ο Προ
 φη ται α παντες και Θε ο Α πο στο ο λοι με
 τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κσ μα
 ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρθ με ε νον εις νο μας
 χα ρι σμα των

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ ο ος αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα α κλη η
 τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει ει ει ας

ο παν τα χου πα α ρων και τα πα α αν τα
 α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α α γα α θων
 και ζω η ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη
 η νω σο ον ε εν η η η η μιν και κα θα ρι
 σο ον η η μας α πο πα ση ης κη η η
 λι ι ι δο ος και σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε

Πατερ παν το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φως τας α λι εις α να δει ει ξας κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
 δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευσας φι λανθρω
 πε ε δο ξα σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεε

σωσον ἡμας

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. (ιη΄ 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Μνησθείη πάσης θυσίας σου και τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω. (ιθ' 4)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου και πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρι και Υἱῶ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

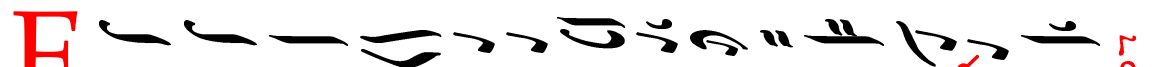

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

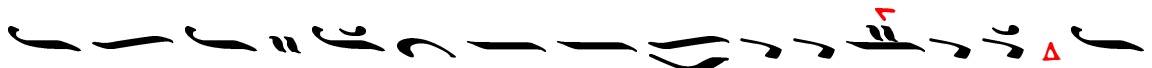
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

 ο παν σο ο φης τες α λι εις α να δει ει ξας κα

 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευ σας φι λανθρω

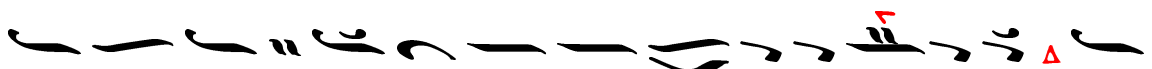

 πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

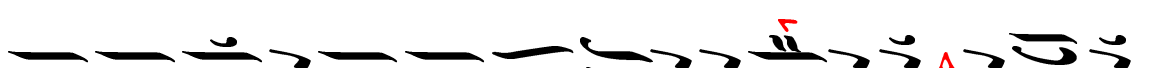
Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

 ο παν σο ο φης τες α λι εις α να δει ει ξας κα

 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

 δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευ σας φι λανθρω

 πε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φως τος α λι εις α να δει ει ξας
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
 δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευσας
 πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ.

Υ ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ
 να α μει σθ α σο μεν και ψα λθ μεν τας δυ να
 στει ει ας σθ σω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε
 ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λθ σι α

Ἦχος Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φως τος α λι εις α να δει ει ξας
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κ⁹ με νη σα γη νε ευ σας ^Δφι λαν θρω
 πε ε δο ξα σοι ⁹

Κοντάκιον

Ο τε κα τα βασ τας γλωσσας σου νε ε χε ε ^Δ
 δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ⁹ ο τε
 τ⁹ πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν ^Δ εις ε
 νο τη τα παντας ε ε κα λε σε ⁹ και συμ φω νος
 δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον Πνε ευ μα α α α ⁹

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε ^Δ
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε ⁹ Α λλη
 λ⁹ ς ς ς ς ι ι ι ι α ⁹ (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

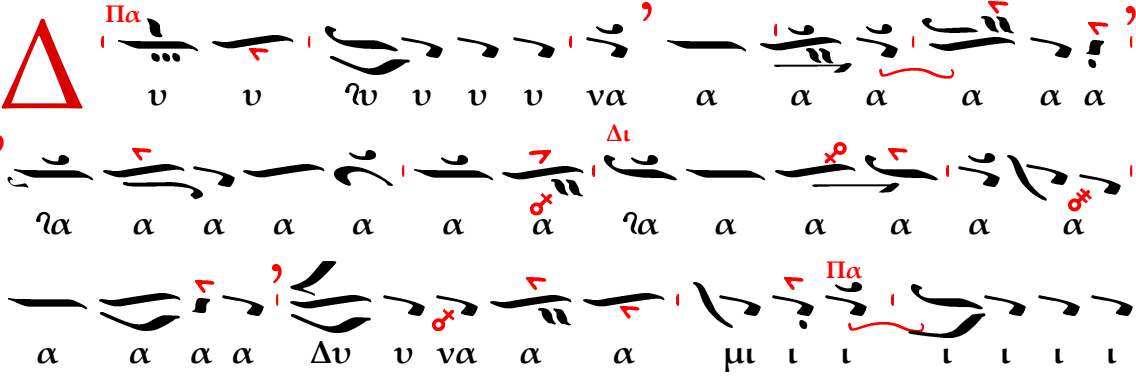
ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λ ϝ ϝ ϝ

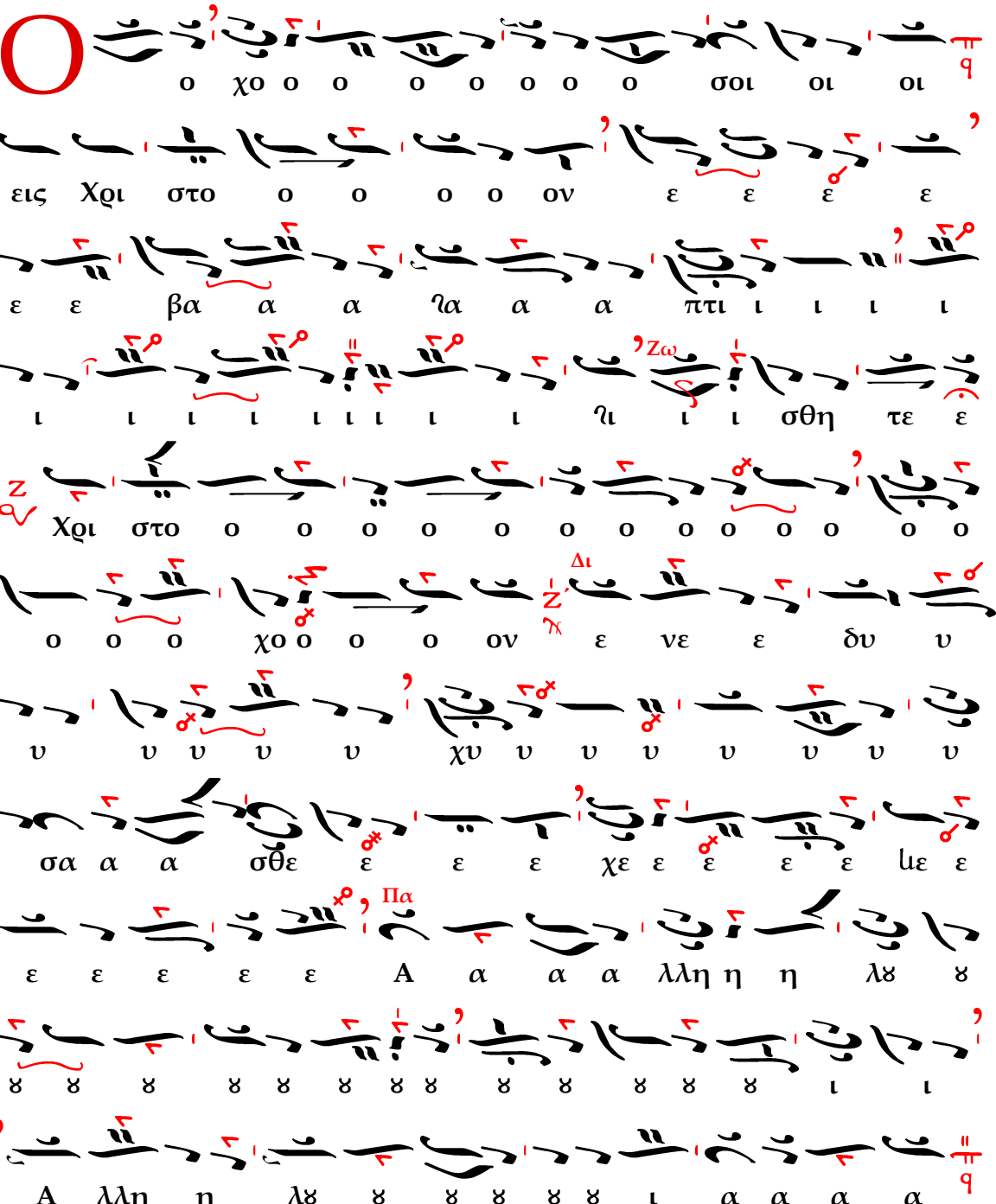
ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

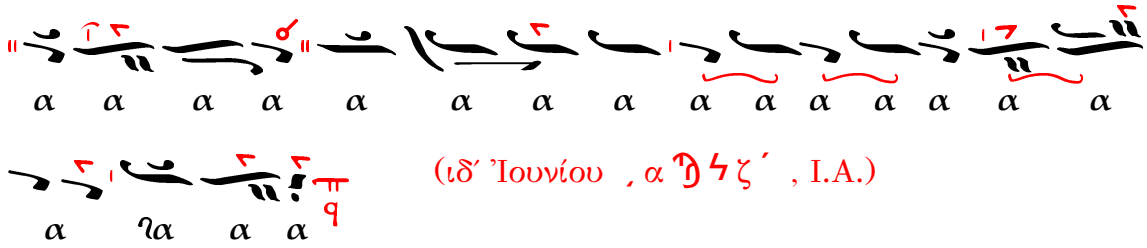
Ἦχος ♯ Πα ρ

 Πα
 υ υ ω υ υ υ να α α α α α
 ρα α α α α α α ρα α α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι
 ις

 Ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α ρα α α πτι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι σθη τε ε
 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ ς
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι
 Α λλη η λθ ς ς ς ς ς ς ι α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

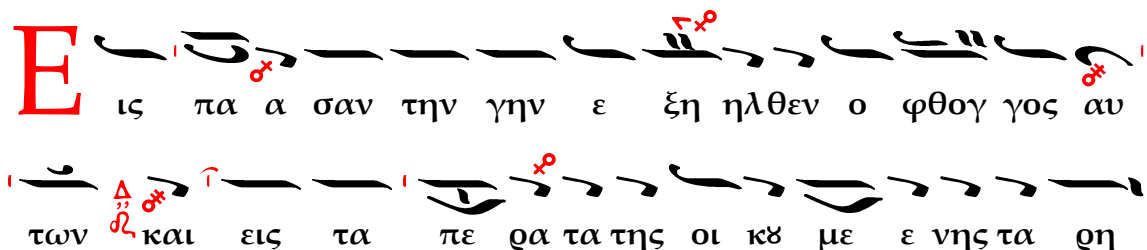
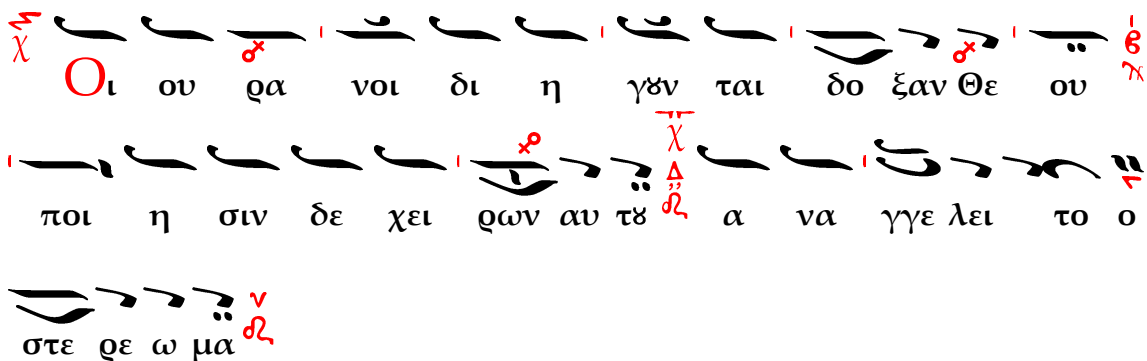
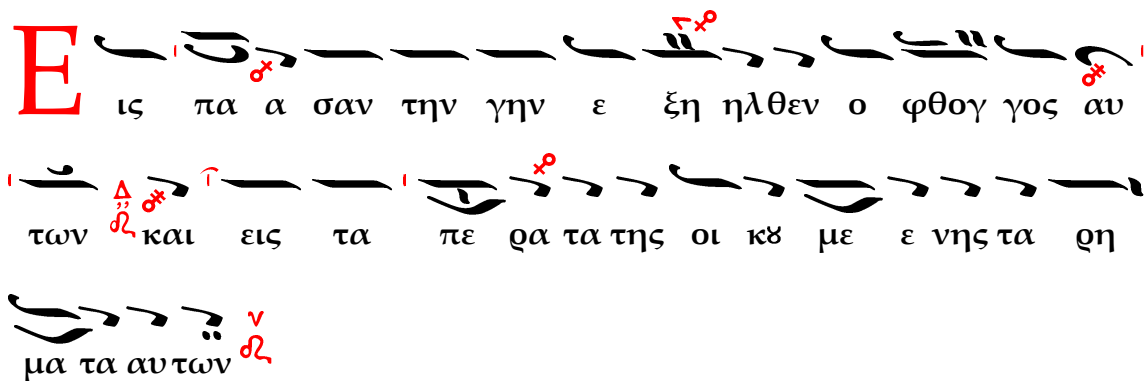
(Ψαλμὸς ιη).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

μα τα αυτων

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι

α κου ονται αι αι φω ναι αυτων

Εις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυ τω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Πρξ. β' 1-11)

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς λβ').

ᾠχος 4 Κε 6

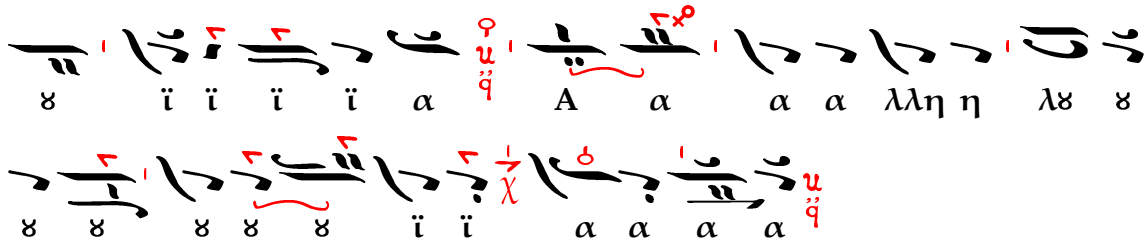
A λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{u q} A λληη λϝ ϝ ϝ
ϝ ï ï ï ï α ^{o u q} A α α α λλη η λϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α ^{o u q}

^χ **T**ω λο γω του Κυ ρι ου οι ου ρα νοι ε στε
ρε ω θη σαν ^{u q} και τω πνευ μα τι του στο ματος αυ
^{χ Δ δ} τϝ πα σα η δυ υ να α α μι ις α α αυ
των ^{u q}

A λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{u q} A λληη λϝ ϝ ϝ
ϝ ï ï ï ï α ^{o u q} A α α α λλη η λϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α ^{o u q}

^χ **Γ**ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σϝ εφ η
^{χ u q} μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα α με ε εν
ε πι ι ι σε ^{u q}

A λλη λϝ ϝ ϝ ï α ^{u q} A λληη λϝ ϝ ϝ

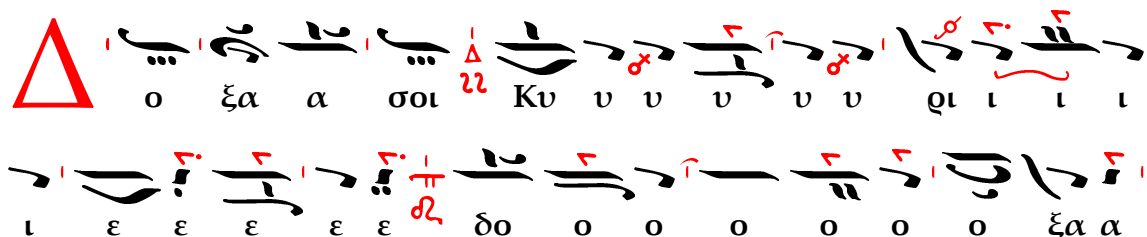

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ζ' 37-52, η' 12).

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάραιοί εἰσι! λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

σοι οι οι οι Δ
22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Τρίτη.

Ἦχος Ζω ξ

Ο ^{Ζω} ι τα α α α χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρ ς ς ς ς χε ε ε ρ βι ιμ ^Ζ μν υ υ υ
υ υ υ υ ^Μ υ ^{Πα} στι ι ι ι ι ι ι ι ^Μ μν υ ^{Πα}
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ⁹ ει κο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ει κο νι ι ι ι ζο ο ον τε ες ^Ζ και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι τη η η ζω ω
ω ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
ω ω ω ω ω ^Δ ²² Τρι α α α α α α α α
α δι ^{Πα} ι ι ι ι ι ι ^Δ ²² τον τρι ι σα α
α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ον ⁹
^{Ζω} υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α ια α α
α α α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ον τε ες ^Ζ

πα α α α α α σα α α α α α αν

την βι ω ω πι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε θα α α με ε ε

ρι μνα αν

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων

υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι

T αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι

M ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αις α ο

ρα α α τω ω ω ζω ω ω ω ως δο ρυ

M ζω φο ο ρθ ς ς με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε

Z ε ε ε ε σι Αλ λη λθ ς ς ς ι ι ι

Z α α α α α α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερὲς Ἀκολουθίαις τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

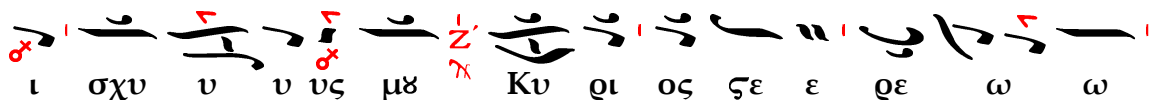
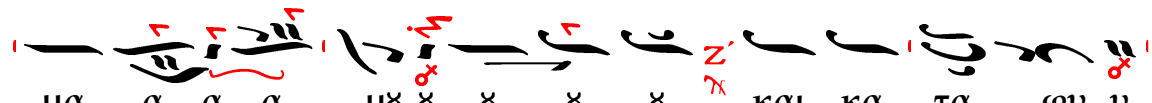

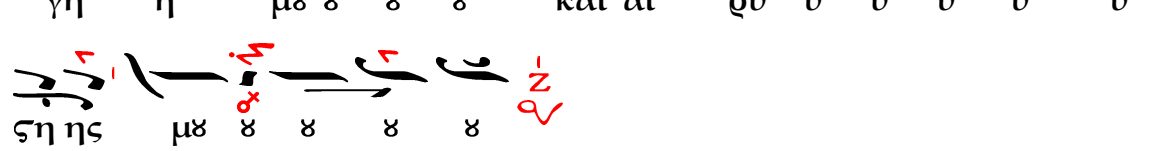
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

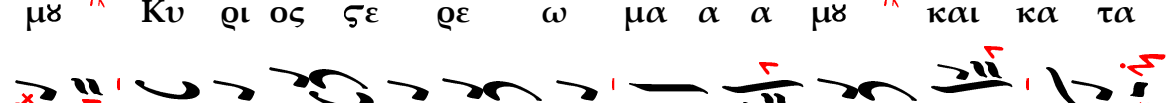
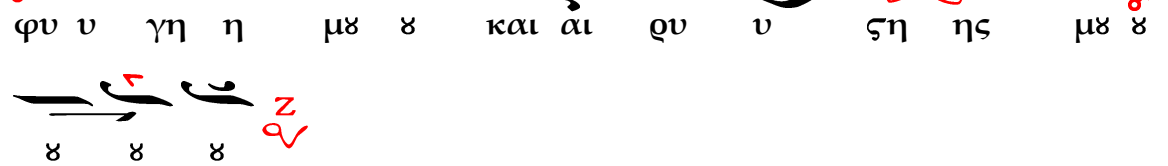
Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

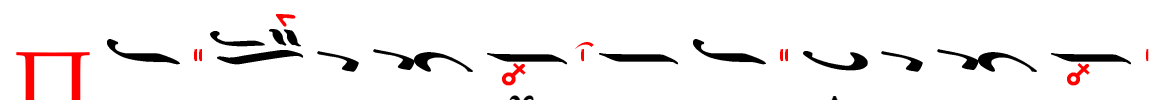
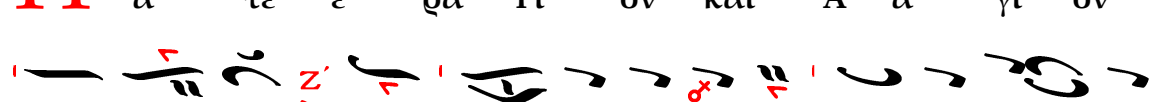
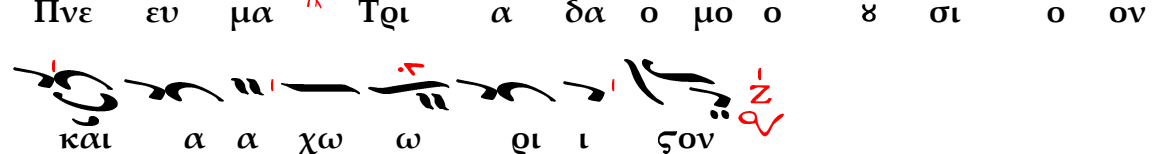
Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

 ι σχυ υ υ υς μϛ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

 μα α α α μϛ ς ς ς ς και κα τα φυ υ

 γη η μϛ ς ς ς και αι ρυ υ υ υ υ υ

 ςη ης μϛ ς ς ς ς

Ἄτερον σύντομον,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

 μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα

 φυ υ γη η μϛ ς και αι ρυ υ ςη ης μϛ ς

 ς ς ς

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ς σι ο ον

 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

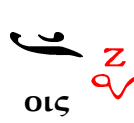
βα ωθ πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σῶ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

 α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

 οισ

A

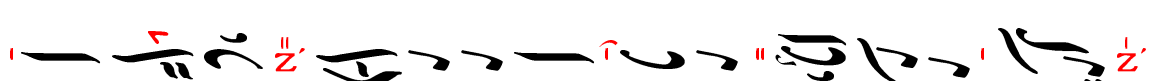

 α α α α α μη η η η ην

A

 μη η η η η η η η η ην

Σ

 ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο

 γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ ρι ε

 και δε ο με θα α σ ς ο Θε ε ο

 ος η η μω ω ω ω ω

(κθ' Νοεμ. , α 4 ζ' , I.A.)

Εἰς τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Ζω

M

 η η η η τη η η μη της φθο ο

 ρα α α α ας δι ι α α πει ει ρα

 α α α κυ υ υ υ ο φο ο ρη η η η η

 σα σα α και παν τε ε χνη η μο νι ι

 λο ο ο ο γω ω ω σα α α αρ κα

α α α δα α α νει ει ει ει σα σα α
 μη η η η τερ α α πει ει ει ει ρα α α αν δρε
 Παρ θε ε νε Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 κε ε δο χει ον τσ α α στε ε ε ε ε ε ε
 ε κτου χω ρι ον τσ α α πει ει ει ει ει
 ει ρσ ς ς πλα στσ ρσ γσ ς σσ ς ς
 ς σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἐτονίσθη Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ξ' Ἰουνίου , βθ' ,
 ἐξηγήθη ἰα' Ἰουνίου , βια'.

I.A.

Κοινωνικόν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος ρ̣̣̣ Ζω

Tζω Το Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε λιε ε ε ε ε Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε τ ο ο ο ο ο πνε ε ευ μα α α σου ου τ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γ α α α α α α α

τ ο α α α α γ α α θ ο ο ο ν ο δ η

γ η η η η η η η η η η η η ο δ η η

γ η η η η η η η χ η η η η η η η η η

η η η η σ ει ει ει με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γ η η

η εν γ η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

 η η ε ε ε ευ θει ει ει ει ει ει ει

 ευ θει ει ει ει α α α λιε ε ε ρα λιε ε ε ρα

 λιε ε ε λιε λιε ρα ρα α λιε ε τε λιε ρα ρα λιε

 λιε ρα ρα λιε λιε ρα α ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε ε

 Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α

 α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Γα ρ

Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

 ο παν σο ο φως τος α λι εις α να δει ει ξας

 τα πεμ φας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον

 δι αυ των την οι κη με νησα γη νε ευσας

 πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἦχος Δι - θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ
 αι ω ω νο ο ος
